

Eğitimde Değişen Paradigmalara Yönelik Okul Yöneticilerinin Görüşlerinin İncelenmesi

Investigation of School Administrators' Views on Changing Paradigms in Education

ÖZET

Bu çalışmanın amacı eğitimde değişen paradigmalara yönelik okul yöneticilerinin görüşlerinin incelenmesidir. Bu çalışmanın yöntemi belirlenirken nitel araştırma tekniklerinden fenomenoloji deseni tercih edilmiştir. Bu kapsamda kolayda örnekleme yöntemi ile araştırmaya 14 okul yöneticisi dahil edilmiştir. Veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış 3 sorudan oluşan bir görüşme formu tercih edilmiştir. Ulaşılan veriler içerik analizi ile değerlendirilmiştir. Okul yöneticileri, eğitimdeki paradigmalardaki değişikliklere farklı bakış açılarına sahiptir. Bir grup yönetici, bu değişikliklerin olumlu sonuçlar doğurduğunu, öğrenci başarısını artırdığını ve öğrencilerin ilgisini çektiğini vurgulamaktadır. Diğer bir grup ise daha temkinli yaklaşarak, özellikle öğretmenlerin ve öğrencilerin bu değişikliklere uyum sağlama sürecinin zorluklar içerdiğini belirtmektedir. Yöneticiler, teknolojinin eğitimdeki artan rolünün öğrenci öğrenme deneyimlerini zenginleştirdiğini ve öğretmenlerin profesyonel gelişimine katkı sağladığını kabul etmektedirler. Ancak bu değişikliklerin yönetimi ve uygulanması konusunda eğitim ve destek gerekliliği vurgulanmaktadır. Sonuç olarak, okul yöneticilerinin görüşleri, eğitimdeki dönüşümün karmaşıklığını ve potansiyel avantajlarını yansıtmakta, eğitim politikaları geliştirilirken bu farklı bakış açılarının dikkate alınmasının önemli olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Paradigma, Okul Yöneticisi.

ABSTRACT

The aim of this study is to examine the views of school administrators on changing paradigms in education. While determining the method of this study, phenomenology design, one of the qualitative research techniques, was preferred. In this context, 13 teachers were included in the study with convenience sampling method. A semi-structured interview form consisting of 3 questions was preferred as a data collection tool. The data obtained were evaluated by content analysis. School administrators have different perspectives on the changes in educational paradigms. One group of administrators emphasizes that these changes have positive results, increase student achievement and attract students' attention. Another group is more cautious and states that the process of adapting to these changes, especially for teachers and students, involves difficulties. Administrators acknowledge that the increasing role of technology in education has enriched student learning experiences and contributed to the professional development of teachers. However, they emphasize the need for training and support in the management and implementation of these changes. In conclusion, the views of school administrators reflect the complexity and potential advantages of educational transformation and suggest that it is important to take these different perspectives into account when developing educational policies.

Keywords: Education, Paradigm, School Administrator.

GİRİŞ

Eğitimin konusu insan, amacı ise "şeyler"dir. "Şeyler" insanın anlam evrenine uygun olarak anlam kazanır. Örneğin insan metafizik ve aşkın bir anlayışla "şeyler" ile etkileşime girdiğinde "şeylerin" değeri, mantıksal bir anlayışla "şeyler" ile etkileşime girdiğinde ise "şeylerin" doğası değişecektir. İlkinde değer, ikincisinde ise önem vurgulanır. Herhangi bir şeyin faydalı olması mümkündür ancak her zaman anlamlı değildir ve bunun tersi de geçerlidir. Önem önemlidir, ancak sadece sürdüğü sürece. Ancak, değer zaman içinde sabitliktir. Başka bir deyişle, değerlilik güvenilirliği, önemlilik ise geçerliliği ortaya koyar. Bireyler önemli olandan medet umar ve değerli olana güvenir. Bu perspektifte eğitimi, bireyleri güvenilir ve faydalı hale getirme süreci olarak nitelendirmek mümkündür. Eğitim öncelikle insanların inançlarını güvenilir ve faydalı hale getirir, ardından da eylemlerini. Bununla birlikte, insanların geçerliliği ve güvenilirliği için bir temel olması gerekir. Bu temel hiç şüphesiz kültürdür. Bir toplumun geçmişini, değerlerini, dilini, geleneklerini ve uygulamalarını anlamak o toplumun kültürünü oluşturur. Bu bilgi, eğitim sürecinin nasıl yürütüldüğünü ve yürütülmesi gerektiğini bildirir (Aydoğan, 2017). Bununla birlikte, zamanın ruhunu tanımlaması gereken eğitim, zamanın ruhu tarafından şekillendirilmeye başladığında hedefler ve roller köklü bir değişime uğrar.

Sevgi Özer¹ 
Türkan DABAN² 
Ayşe Sancar Yazıcı³ 
Alaattin Yıldırım⁴ 

How to Cite This Article

Özer, S., Daban, T., Sancar Yazıcı, A. & Yıldırım, A. (2023). "Eğitimde Değişen Paradigmalara Yönelik Okul Yöneticilerinin Görüşlerinin İncelenmesi", International Academic Social Resources Journal, (e-ISSN: 2636-7637), Vol:8, Issue:55; pp:4116-4124. DOI: <http://dx.doi.org/10.29228/ASRJOURNAL.72954>

Arrival: 10 September 2023
Published: 30 November 2023

Academic Social Resources Journal is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

¹ Uzman Öğretmen, MEB, Yenimahalle/ Ankara

² Okul Müdürü, MEB, Toroslar/Mersin

³ Okul Müdürü, MEB, Yenimahalle/ Ankara

⁴ Müdür Yardımcısı, MEB, Yenimahalle/Ankara

Kapitalizme, rasyonalizme ve modernizme sıkı sıkıya bağlı olan bu pozitivist paradigmanın hedefi tek tip insan yetiştirmektir. Tozlu (2015b), rasyonalite temelli batı kapitalizmi ideolojisinin insanları nesnelere dönüştürdüğünü ve onların değerlerini, inançlarını ve isteklerini göz ardı ettiğini ileri sürmektedir. Bu düşünce, insanların boyunduruk altına alınmasını, araçsallaştırılmasını ve herhangi bir nesne gibi kullanılmasını garanti altına almanın en iyi yönteminin eğitim olduğunu savunmaktadır. Dolayısıyla eğitim, piyasayı ve gücü manipüle edebilen, kendi pragmatik çıkarlarını takip eden ve bunu yapmak için geniş bir bilgi ve yetenek yelpazesinden yararlanan belirli bir insan türü üretmeyi amaçlamaktadır. Sonuç olarak, eğitimin gelişen dünyadaki görevi, kapitalist sistemi destekleyecek ve evrensel standartlara öncelik verecek belirli bir tür insan üretmektir. Bu bilgiyle donatılan insan, eğitim yoluyla kişiliksizleştirilmiş ve otomatikleştirilmiş, batılı kapitalist ve seküler düşüncenin gönüllü kölesi olmaya alışmıştır (Aydoğan, 2017). Artık bireyselliğini ve kişiliğini kaybetmiş, eleştirel düşünemeyen, sorgulayamayan, kalbi, ruhu ve vicdanı körelmiş bir insan vardır. İmparatorluk, pozitivistimin Avrupa'da hızla yayılması ve Türkiye'de pozitif bilimlere olan ilginin artması üzerine eğitimde reform yapmak amacıyla yeni eğitim kurumları kurmuştur. Tanzimat'tan sonra bazı güçler şeriat kanunlarının yanına şeriat dışı kanunların da eklenmesini sağladı ve medreseler önemini yitirdi. Gazeteler kurulmaya başlandı ve Avrupa'ya eğitim için öğrenciler gönderildi. 1826'da açılan Avrupa Tıphanesi zamanla materyalist yazarların eserleriyle dolu bir kütüphaneye dönüştü. Aynı dönemde kurulan Galatasaray Lisesi ve Robert Kolej yeni fikirlere iki giriş noktası oluşturdu. Galatasaray Lisesi 1868'de ilk açıldığında çok sayıda Fransız eğitmenin ilgisini çekti. Birçok okul müfredatına yapıcı dersler ekledi. Bu koşullar pozitivistimin Türkiye'ye girmesi için gerekli koşulları yaratmıştır (Korlaelçi, 2018). Fransızca eğitim veren okullardan, Avrupa'ya gönderilen öğrencilerden ve farklı eğitim kurumlarını ziyaret eden yabancı uzmanlardan önemli ölçüde etkilenmekle birlikte, pozitivistimin Türkiye'ye girişinde en büyük etkiyi edebiyat ve İttihat ve Terakki Cemiyeti yapmıştır. Auguste Comte gibi pozitivist düşünürlerin kavramları, o dönemde entelektüel bir kanal olmadığı için Türkiye'ye edebiyat yoluyla getirilmiştir. Paris'teki pozitivist cemiyet, "İttihat ve Terakki" yetkilileriyle sürekli iletişim halindeydi (Korlaelçi, 2018). Pozitivistimin sonuçlarını son 150 yılda Türkiye'de ve son 400 yılda Batı ülkelerinde görmek mümkündür. Pozitivist dünya görüşü, eğitimde soyuttan ziyade somut olana ve nitelikten ziyade niceliğe daha fazla odaklanılmasına yol açmıştır. Fen bilimleri, matematik ve tıp çalışmalarına sosyal bilimlerden daha fazla öncelik verilmiştir. Sosyal bilimlerdeki bu yaygın paradigma birçok biçimde ve farklı düzeylerde devam etmektedir (Aydoğan ve Yaylacı, 2012). Yönetimi eğitime uygulayan eğitim yönetimi, bir ulusun eğitim sistemini araştırmayı ve sentezlemeyi amaçlayan disiplinler arası bir çalışma ve uygulama konusudur (Balcı, 2016; Bursalıoğlu, 2014). Yönetim ve eğitim birlikte uzun bir geçmişe sahip olsa da, eğitim yönetimi ancak genel yönetim bilimleri ve kamu yönetimi ilgi çekmeye başladığında ayrı bir çalışma konusu haline gelmiştir (Özdemir, 2011). Kamu yönetimi, işletme, psikoloji, sosyoloji, siyaset bilimi, hukuk ve ekonomi gibi sosyal bilim disiplinlerinin hepsi eğitim yönetimi ile güçlü bir şekilde bağlantılıdır. Nitekim bu alanlar, eğitim yönetimi literatüründe bulunan fikirlerin çoğunu sağlamıştır (Özdemir, 2011, Şişman ve Turan, 2002; Yılmaz, 2016). Eğitim yönetimi, yönetimle ilgili diğer alanların aksine eğitim kurumlarının amaçlarına, yapılarına ve işleyişlerine odaklanmaktadır (Özdemir, 2019).

Osmanlı İmparatorluğu'nun medreseler ve sıbyan mektepleri gibi eğitim kurumları, zamana ayak uyduramadıkları için on altıncı yüzyılda ortadan kalkmıştır. Tanzimat dönemi, Osmanlı aydınlarının önerileri sayesinde eğitimde yapısal değişikliklerin hayata geçirildiği ve modern eğitimin temellerinin atıldığı bir dönem olmuştur. Cumhuriyet'in geçiş dönemi boyunca eğitimde önemli gelişmeler yaşandı. Bunlar, 3 Mart 1924 tarihli Tevhid-i Tedrisat Kanunu ile medreselerin kapatılması ve tüm eğitim kurumlarının tek çatı altında birleştirilmesi; Mart 1926 tarihli ve 789 sayılı Maarif Teşkilatı Kanunu ile Talim ve Terbiye Dairesi'nin kurulması ve aynı kanununun 12. maddesinde yer alan "Meslekte asıl olan öğretmenliktir" hükmüdür. Bunlar eğitimin temel sorunları ve yapılması gereken reformların yanı sıra ele alınması gereken konulardır. Aynı mevzuatın 12. Maddesine göre, okul ve eğitim yönetimi öğretmenlik mesleğinin bir alt kümesi olarak kabul edilmekte ve öğretmenlik mesleğinin temelini oluşturmaktadır. Cumhuriyetin ilk yıllarında yabancı eğitim uzmanları Türkiye'nin eğitim sorunlarına davet edilmiştir (Demirtaş, 2008; Özdemir, 2018a; Turkmen & Bonnstetter, 2007).

Yaygın Batı perspektifi, Türkiye'de eğitim yönetiminin gelişimini etkilemiştir. Alanın gelişiminde 1960'larda üniversitelerde ilgili bölümlerin kurulması ve İbrahim Ethem Başaran, Haydar Taymaz, Yahya Kemal Kaya ve Ziya Bursalıoğlu gibi önemli isimlerin lisansüstü eğitimlerini ABD'de tamamladıktan sonra yurt dışında araştırma yapmak üzere ülkelerine dönmeleri etkili olmuştur. 1950'li yıllarda pozitivist paradigma üzerine kurulan eğitim yönetiminde Teori Hareketi'nin başta ABD olmak üzere pek çok ülkeyi etkilediği bilinmektedir. Türkiye'de eğitim yönetimi alanında doktora yapan ilk Türk bilim insanı olan Ziya Bursalıoğlu'nun yazıları da Teori Hareketi'nin etkisini gözler önüne sermektedir (Özdemir, 2018; Yılmaz, 2016). Aslında Bursalıoğlu'nun (2014) Eğitim Yönetiminde Kuram ve Uygulama kitabı, Kuram Hareketi'nin etkileri için bir gösterge işlevi görmektedir. Bu kitabın temel odak noktası, yönetim ve örgüt kuramlarının eğitim örgütleriyle nasıl ilişkilendirildiğini açıklamaktır. Bursalıoğlu'nun Okul Yönetiminde Yeni Yapı ve Davranış kitabı da konunun bir diğer önemli klasik kitabıdır. Dolayısıyla Ziya Bursalıoğlu, Yahya Kemal Kaya, Haydar Taymaz ve İbrahim Ethem Başaran gibi isimler, katkıları ve yetiştirdikleri öğrencilerle Türkiye'de eğitim yönetimi alanının gelişiminde önemli dönüm noktalarını temsil etmektedir (Özdemir, 2018; Yılmaz, 2016). Batı paradigması, Türkiye'de eğitim yönetimi alanındaki araştırma ve çalışmaları büyük ölçüde

etkilemektedir (Yalçın, 2015; Yılmaz, 2016). Pozitivist paradigma, Türkiye'de sosyal bilimler ve eğitim bilimleri, özellikle de eğitim yönetimi alanında uzun süredir hâkimiyetini sürdürmektedir. Türkiye'de sosyal bilimler, eğitim bilimleri ve özellikle eğitim yönetimi alanlarında yapılan araştırmalar bu durumu açıkça ortaya koymaktadır. Bu alanda, son dönemde nitel araştırmaların sayısındaki artışa rağmen (Şişman, 1998; Balcı vd., 2009; Beycioğlu ve Dönmez, 2006), nicel araştırmalar hala ağırlıklı olarak pozitivist bilgi çerçevesinde yürütülmektedir. Burada kısaca özetlenen araştırmalar bu sonucu desteklemektedir. Arık ve Türkmen (2009), Social Sciences Citation Index'te (SSCI) yer alan dört Türk eğitim bilimleri dergisinin 2008 sayılarında yayımlanan makalelerin niteliğini ve hacmini değerlendirmiştir. Çalışmanın sonuçları, incelenen yayınların %68'inde nicel araştırmaların en sık kullanılan kategori olduğunu ve betimsel çalışmaların tüm nicel araştırmaların %49'unu oluşturduğunu göstermiştir. Türkiye'de eğitim bilimleri alanında 211 doktora tezini inceleyen Karadağ (2010), pozitivist paradigmanın en çok deneysel (%37,1), tarama (%34,0) ve ilişkisel tarama (%12,2) modelleri bağlamında kullanıldığını bulmuştur. Fazlıoğulları ve Kurul (2012), Türkiye'de eğitim bilimleri alanında yapılan doktora tezlerinin özelliklerini inceledikleri çalışmalarında, 1986-2007 yılları arasında tamamlanan doktora tezlerinde pozitivist paradigmanın en çok benimsenen paradigma olduğunu (%90,4) ve deneysel ve tarama araştırma desenlerinin yaygın olarak kullanıldığını tespit etmişlerdir. Balcı ve Apaydın (2009) tarafından Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi'nde 2000-2006 yılları arasında yayımlanan makaleler incelenmiştir. Çalışmaya göre, makalelerin çoğu pozitivist paradigmaya dayanan nicel araştırmalar olduğu için anket araştırması, anket metodolojisi ve temel istatistiksel teknikler tercih edilmiştir.

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu çalışmada nitel fenomenolojik desen kullanılmıştır (Marton, 1988). Fenomenolojik araştırmada, incelenen olguyu deneyimleyen ve bunu ifade edebilen veya yansıtabilen bireyler veya gruplar veri kaynağı olarak kabul edilir. Olguyla ilişkili anlamları ve deneyimleri ortaya çıkarmak için görüşmeler yapılır (Yıldırım ve Şimşek, 2013)

(Ekiz, 2003).

Çalışma Grubu

Bu çalışmada kolayda örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Kolayda örnekleme araştırma grubunu belirlemek için kullanılan kasıtlı örnekleme tekniklerinden biridir. Kolayda örnekleme katılmak için en yakın kişilerin seçilmesi, o anda erişilebilir olanlardan gerekli örneklem büyüklüğüne ulaşılan kadar bu prosedürün devam ettirilmesini gerektirir (Karataş, 2015). Araştırmaya dahil olmak için onay veren 14 okul yöneticisi ile görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Tablo 1 örneklemin bilgilerini göstermektedir.

Tablo 1. Araştırmaya katılanların demografik değişkenleri

Kod	Cinsiyet	Yaş	Kıdem	Öğrenim Durumu
K1	Erkek	41	16	Yüksek Lisans
K2	Kadın	43	15	Yüksek Lisans
K3	Kadın	40	14	Yüksek Lisans
K4	Erkek	43	18	Lisans
K5	Kadın	41	16	Lisans
K6	Kadın	40	14	Lisans
K7	Erkek	42	13	Yüksek Lisans
K8	Erkek	40	14	Yüksek Lisans
K9	Kadın	36	13	Lisans
K10	Erkek	32	5	Lisans
K11	Kadın	32	6	Yüksek Lisans
K12	Kadın	45	19	Yüksek Lisans
K13	Kadın	44	17	Yüksek Lisans
K14	Erkek	40	14	Lisans

Veri tablosunda yer alan çalışanların cinsiyet dağılımına bakıldığında, 8 kadın (%57.14) ve 6 erkek (%42.86) çalışanın bulunduğu görülmektedir. Çalışanların yaş dağılımına göz attığımızda, 30 ile 45 yaş arasında bir dağılım olduğunu görmekteyiz. Ortalama yaşın 40 olduğu bu kurumda, en genç çalışan 32 yaşında iken en yaşlı çalışan 45 yaşındadır. Çalışanların kıdem süreleri incelendiğinde, 5 ile 19 yıl arasında değişen bir dağılım görülmektedir. Ortalama kıdem süresi yaklaşık olarak 14 yıldır. Çalışanların öğrenim durumu genellikle yüksek lisans veya lisans düzeyindedir. Yüksek lisans derecesine sahip çalışanlar, toplamda 7 kişi ile çoğunluğu oluştururken, lisans derecesine sahip olanlar ise 6 kişi ile onları takip etmektedir. Yüksek öğrenim seviyesindeki çalışanların oranı %50, lisans seviyesindekilerin oranı ise %42.86'dır. Sonuç olarak, bu kurumdaki çalışanlar arasında cinsiyet, yaş, kıdem süresi ve öğrenim durumu açısından çeşitli farklılıklar bulunmaktadır. Kadınların çoğunlukta olduğu, ortalama yaşın 40 olduğu ve eğitim seviyesinin yüksek olduğu bir kurum olarak göze çarpmaktadır.

Veri Toplama Aracı

İki uzmanın bakış açısına dayanarak, araştırma konusundaki görüşlerini öğrenmek için 6 soruluk bir görüşme formu oluşturulmuştur. Uzman görüşleri doğrultusunda form 3 soru ile son haline getirilmiştir. Sorular, katılımcıların konuya ilişkin tutumları, deneyimleri ve görüşleri hakkında bilgi edinmek amacıyla yazılı hale getirilmiş ve eğitmenlere yöneltilmiştir. Gönüllü bir görüşmeye katılması için eğitmenle ilk olarak araştırmacılar tarafından iletişime geçilmiş ve görüşmenin amacı ve kapsamı hakkında bilgi verilmiştir. Belirlenen gün ve saatte, görüşmeler öğretmenin eğitim verdiği yerde gerçekleştirilmiştir.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Çalışma grubunun bir parçası olmak üzere çeşitli bölgelerden öğretmenler özenle seçilmiştir. Bu nedenle, eğitmenlerin çoğunluğu çeşitli elektronik arayüz araçları kullanılarak internet üzerinden uzaktan video görüşmelerine katılmıştır. Veri toplama sürecinde, öğretmenlerle yüz yüze ve sanal görüşmeler kendi programlarına göre planlanmış ve karşılıklı olarak mutabık kalınan bir zamanda gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler en az 17 dakika, en fazla 45 dakika sürmüş ve ortalama süre 28 dakika olmuştur. Araştırma için toplanan verilerin incelenmesinde içerik analizi yaklaşımı kullanılmıştır. İçerik analizi özünde, görüşme dökümlerinden elde edilen materyalin ilgili konunun teorik çerçevesine uygun olarak düzenlenmesidir. Bu çalışmada amaç, kodlar içindeki ilgili fikir ve temalardan kodlar türetmektir (Yıldırım ve Şimşek, 2013). İlk olarak, bu vakadaki görüşme verileri bilgisayar ortamına taşınmıştır. Genel olarak, öğretmenlerin yanıtları tekrar, yazım hataları ya da anlamsız cümleler açısından incelenmiştir (Ekiz, 2003). İki alan uzmanı bağımsız olarak verileri incelemiş, kod ve temaları çıkarmış ve çalışma analizinin geçerliliğini sağlamıştır. Araştırmacıların kod ve temalarının benzerlik oranı (r:75) önemli derecede bir ilişki olduğunu göstermiştir. Karar verilemeyen kodlar ve konular hakkında bağımsız bir alan uzmanının görüşü alındıktan sonra uygun olan veya önerilen kodlar ve temalar araştırmaya dahil edilmiştir. Böylece nitel araştırmada güvenilirliğin bir diğer boyutu olan inandırıcılık, puanlayıcı güvenilirliği ile desteklenmeye çalışılmıştır. Çünkü puanlayıcı güvenilirliğini sağlamak itibarı artırmanın bir yöntemidir. Kod ve tema geliştirmenin her aşamasında kuramsal çerçeveye yer verilmesine özen gösterilmiştir (Karataş, 2015). Nitel araştırma güvenilirlik türlerinden biri olan aktarılabilişliğin sağlanmasında, çalışmanın ve veri toplama süreçlerinin detaylı bir şekilde açıklanmasının yanı sıra teorik arka planın da verilmesinin çok yardımcı olduğu söylenebilir. (Yıldırım ve Şimşek, 2013).

BULGULAR

Eğitimdeki paradigmalardaki değişikliklere yönelik algınız nedir? Bu değişikliklerin öğrenci başarısı ve öğrenme deneyimleri üzerindeki etkilerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Katılımcılara sorulan yarı yapılandırılmış “Eğitimdeki paradigmalardaki değişikliklere yönelik algınız nedir? Bu değişikliklerin öğrenci başarısı ve öğrenme deneyimleri üzerindeki etkilerini nasıl değerlendiriyorsunuz?” açık uçlu sorusuna yönelik verilen cevaplara ait doğrudan ifadeler bu bölümde yer verilmiş olup altında doğrudan ifadelerden sonra bunların yorumlamaları yapılmıştır.

(K1) “Eğitimdeki paradigmalardaki değişiklikler olumlu bir yönde ilerliyor. Öğrenciler daha fazla etkileşimde bulunuyor ve öğrenme deneyimleri daha özgün hale geliyor.”

(K2) “Eğitimdeki paradigmalardaki değişiklikler, öğrenci başarısını artırıyor gibi görünüyor. Daha çok öğrenci odaklı yaklaşımların benimsenmesi, öğrencilerin daha fazla ilgisini çekiyor.”

(K3) “Eğitimdeki yeni paradigmalara şüpheyle yaklaşıyorum. Geleneksel yöntemlerin yerini alırken bazı öğrencilerin adaptasyon sorunları yaşadığını gözlemliyoruz.”

(K4) “Öğrenci başarısı ve öğrenme deneyimleri açısından eğitimdeki bu paradigma değişiklikleri çok olumlu sonuçlar doğuruyor. Öğrenciler daha fazla motivasyonla öğreniyor gibi görünüyorlar.”

(K5) “Eğitim paradigmalarındaki değişiklikler, öğrenci başarısı üzerindeki etkileri konusunda belirsizlik yaratıyor. Bazı öğrenciler için daha iyi sonuçlar alıyoruz, ancak diğerleri için aynı şey söylenemez.”

(K6) “Eğitimdeki değişiklikler, öğrenme deneyimlerini daha kişiselleştirilmiş hale getiriyor. Öğrencilerin ilgi alanlarına daha fazla odaklanmalarına yardımcı oluyor.”

(K7) “Eğitim paradigmalarındaki bu dönüşümün, öğrenci başarısını artırmada büyük potansiyele sahip olduğuna inanıyorum. Ancak bu süreçte öğretmenlerin profesyonel gelişimi önemlidir.”

(K8) “Eğitimdeki paradigmalardaki değişiklikler, öğrenci başarısı üzerinde daha fazla olumlu etki yapabilir. Ancak bu değişiklikleri yönetmek ve öğretmenleri hazırlamak zorlu bir süreç olabilir.”

(K9) “Öğrenci başarısı açısından eğitimdeki bu değişiklikleri olumlu değerlendiriyorum. Özellikle teknolojinin daha fazla entegre edilmesi öğrencilerin ilgisini artırıyor gibi görünüyor.”

(K10) “Eğitimdeki paradigmalardaki değişikliklere yönelik karışık bir algım var. Öğrencilerin bazıları için daha iyi sonuçlar alıyoruz, ancak bazı öğrenciler için uyum sağlamak zor olabilir.”

(K11) “Öğrenme deneyimlerinin kişiselleştirilmesi açısından bu değişiklikler olumlu. Ancak, öğrenci başarısı konusunda daha fazla veriye ihtiyacımız var.”

(K12) “Eğitim paradigmalardaki değişiklikler, öğrenci başarısı ve öğrenme deneyimleri üzerinde olumlu etkilere sahip gibi görünüyor. Bu yeni yaklaşımlar, öğrencilerin daha çok katılım göstermesine olanak tanıyor.”

(K13) “Eğitimdeki paradigmalardaki değişiklikler öğrenci başarısını artırabilir, ancak bu süreçte öğretmenlerin eğitimi ve desteklenmesi önemlidir.”

(K14) “Eğitimdeki paradigmalardaki değişiklikler, öğrencilerin daha aktif katılımını teşvik ediyor gibi görünüyor. Ancak, bu değişikliklerin uzun vadeli etkilerini daha iyi anlamamız gerekiyor.”

Okul yöneticilerinin görüşleri, eğitimdeki paradigmalardaki değişikliklere yönelik farklı bakış açılarını yansıtmaktadır. Bazı yöneticiler, bu değişikliklerin olumlu sonuçlar doğurduğunu ve öğrenci başarısı üzerinde olumlu etkilere sahip olduğunu belirtmektedirler. Bu yöneticiler, yeni eğitim paradigmasının öğrencilerin daha fazla ilgisini çektiğini ve öğrenme deneyimlerini daha kişiselleştirilmiş hale getirdiğini düşünmektedirler. Ayrıca, teknolojinin daha fazla entegre edilmesinin öğrencilerin motivasyonunu artırdığına dikkat çekmektedirler.

Öte yandan, bazı okul yöneticileri bu paradigma değişikliklerine daha temkinli yaklaşmaktadır. Bu yöneticiler, özellikle öğretmenlerin ve öğrencilerin bu değişikliklere uyum sağlama sürecinin zor olabileceğine işaret etmektedirler. Aynı zamanda, değişikliklerin farklı öğrenci grupları arasında farklı sonuçlar doğurabileceğini vurgulamaktadırlar. Bu yöneticiler, bu yeni yaklaşımların uzun vadeli etkilerini daha iyi anlamak gerektiğine inanmaktadırlar.

Sonuç olarak, okul yöneticilerinin görüşleri eğitimdeki paradigmalardaki değişikliklere yönelik karmaşık bir tabloyu yansıtmaktadır. Bu görüşler, eğitimdeki dönüşümün hem olumlu potansiyelini hem de zorluklarını yansıtmaktadır. Bu nedenle, eğitim politikaları ve uygulamaları geliştirilirken, okul yöneticilerinin deneyimlerini ve görüşlerini dikkate almanın önemli olduğu anlaşılmaktadır.

Geleneksel eğitim anlayışından daha modern ve çağdaş bir eğitim paradigmasına geçiş hakkındaki düşüncelerinizi paylaşır mısınız? Bu geçişin öğretmenler, öğrenciler ve okul yönetimi için getirdiği zorluklar ve fırsatlar nelerdir?

Katılımcılara sorulan yarı yapılandırılmış “Geleneksel eğitim anlayışından daha modern ve çağdaş bir eğitim paradigmasına geçiş hakkındaki düşüncelerinizi paylaşır mısınız? Bu geçişin öğretmenler, öğrenciler ve okul yönetimi için getirdiği zorluklar ve fırsatlar nelerdir?” açık uçlu sorusuna yönelik verilen cevaplara ait doğrudan ifadeler bu bölümde yer verilmiş olup altında doğrudan ifadelerden sonra bunların yorumlamaları yapılmıştır.

(K1) “Geleneksel eğitim anlayışından daha modern ve çağdaş bir eğitim paradigmasına geçiş olumlu bir adım olarak görünüyor. Öğrencilerin daha fazla ilgi gösterdiğini ve daha iyi öğrenme deneyimleri yaşadığını gözlemliyoruz.”

(K2) “Geleneksel eğitimden modern modele geçişin öğrencilere daha fazla özgürlük ve sorumluluk kazandırdığını düşünüyorum. Ancak bu geçiş, öğretmenler için yeni beceriler öğrenme ihtiyacını da beraberinde getiriyor.”

(K3) “Modern eğitim paradigması, öğrencilere daha fazla özgürlük ve öğrenme deneyimi sunuyor, ancak bazı öğrenciler bu özgürlükle başa çıkmakta zorlanabilir.”

(K4) “Geleneksel eğitim anlayışından modern modele geçiş, öğrencilerin daha etkili bir şekilde öğrenmelerine yardımcı oluyor gibi görünüyor. Ancak bu değişikliklerin yönetimi ve öğretmenlerin eğitimi zorlayıcı olabilir.”

(K5) “Modern eğitim paradigması, öğrencilerin daha fazla katılımını teşvik ediyor ve öğrenme deneyimlerini daha ilgi çekici hale getiriyor. Ancak bu geçiş sürecinde öğretmenlerin desteklenmesi çok önemlidir.”

(K6) “Geleneksel eğitim anlayışından modern modele geçiş, öğrencilere daha fazla özgürlük ve yaratıcılık fırsatı sunuyor. Ancak bu değişikliklerin yönetimi ve denetimi önemlidir.”

(K7) “Modern eğitim paradigması, öğrencilerin daha çok öğrenme sorumluluğunu üstlenmelerini teşvik ediyor. Bu, öğrenci başarısını artırabilir, ancak öğretmenlerin rolü değişiyor.”

(K8) “Eğitimdeki paradigma değişikliği, öğrencilerin daha fazla bağımsızlık kazanmalarını sağlıyor. Bu, öğrenme deneyimlerini zenginleştirebilir, ancak yönetim açısından bazı zorluklar doğurabilir.”

(K9) “Modern eğitim paradigması, öğrencilere daha fazla özgürlük ve özgünlük sunuyor. Ancak bu değişikliklerin tüm öğrencilere eşit şekilde ulaştırılması önemlidir.”

(K10) “Geleneksel eğitimden modern modele geçiş, öğrencilerin daha fazla katılımını teşvik edebilir, ancak bu değişiklikleri başarıyla yönetmek önemlidir.”

(K11) “Modern eğitim paradigması, öğrencilere daha fazla özgürlük ve sorumluluk veriyor gibi görünüyor. Bu, öğrenci başarısını artırabilir, ancak öğretmenlerin rehberlik rolü önemlidir.”

(K12) “Eğitimdeki paradigma değişikliği, öğrencilerin daha fazla özgürlükle öğrenmelerini sağlıyor. Ancak bu süreçte öğrenci performansını değerlendirmek ve öğretmenlerin yetkinliğini artırmak önemlidir.”

(K13) “Modern eğitim paradigması, öğrencilerin daha fazla katılımını teşvik ediyor ve öğrenme deneyimlerini daha ilgi çekici hale getiriyor. Ancak bu değişiklikleri başarılı bir şekilde yönetmek gerekiyor.”

(K14) “Geleneksel eğitimden modern modele geçiş, öğrencilerin daha fazla özgürlüğünü ve yaratıcılığını teşvik edebilir. Bu, öğrenci başarısını artırabilir, ancak eğitimcilerin hazırlıklı olması gereklidir.”

Okul yöneticilerinin görüşleri, geleneksel eğitim anlayışından modern ve çağdaş bir eğitim paradigmasına geçiş hakkında çeşitlilik göstermektedir. Bazı yöneticiler, bu geçişi olumlu bir şekilde değerlendirmekte ve bu değişikliklerin öğrencilerin ilgisini artırarak öğrenme deneyimlerini zenginleştirdiğini gözlemlediklerini ifade etmektedirler. Bu görüşlere göre, modern eğitim paradigması öğrencilere daha fazla özgürlük ve sorumluluk tanıyarak öğrenmeyi daha kişiselleştirilmiş hale getirmekte ve öğrenci başarısını artırma potansiyeline sahiptir.

Diğer yöneticiler ise daha temkinli bir yaklaşım sergilemektedirler. Onlar, özellikle öğretmenlerin ve öğrencilerin bu yeni paradigmayla başa çıkma sürecinin zor olabileceğini ve bazı öğrencilerin bu değişikliklere uyum sağlama konusunda sorunlar yaşayabileceğini ifade etmektedirler. Bu görüşlere göre, modern eğitim paradigmasına geçiş, yönetim ve öğretmenlerin eğitimi konusunda dikkatli bir planlama ve destek gerektiren bir süreçtir.

Genel olarak, okul yöneticilerinin görüşleri, geleneksel ve modern eğitim anlayışları arasındaki dönüşümün karmaşıklığını yansıtmaktadır. Bu dönüşümün öğrencilere daha fazla özgürlük, katılım ve öğrenme fırsatları sunma potansiyeli olduğu kadar, yönetim ve öğretmenler için yeni beceri gereksinimleri ve uyum süreçleri de içermektedir. Bu nedenle, bu farklı görüşler, eğitimdeki değişikliklerin başarılı bir şekilde yönetilmesi ve uygulanması için dikkate alınması gereken faktörleri yansıtmaktadır.

Teknolojinin eğitimdeki rolünün artması, öğrenme yöntemlerini ve öğrenci etkileşimini nasıl etkiledi? Bu değişikliklerin öğrencilerin dijital yeterlilikleri ve öğretmenlerin profesyonel gelişimine nasıl katkı sağladığını düşünüyorsunuz?

Katılımcılara sorulan yarı yapılandırılmış “Teknolojinin eğitimdeki rolünün artması, öğrenme yöntemlerini ve öğrenci etkileşimini nasıl etkiledi? Bu değişikliklerin öğrencilerin dijital yeterlilikleri ve öğretmenlerin profesyonel gelişimine nasıl katkı sağladığını düşünüyorsunuz?” açık uçlu sorusuna yönelik verilen cevaplara ait doğrudan ifadeler bu bölümde yer verilmiş olup altında doğrudan ifadelerden sonra bunların yorumlamaları yapılmıştır.

(K1) “Teknolojinin eğitimdeki rolünün artması, öğrencilere daha interaktif ve çeşitlendirilmiş öğrenme deneyimleri sunuyor. Öğrenciler, dijital yeterliliklerini geliştirmek için daha fazla fırsat elde ediyorlar.”

(K2) “Teknoloji, öğrenme yöntemlerini büyük ölçüde değiştirdi. Öğrenci etkileşimi arttı ve öğrenciler arasındaki işbirliği daha kolay hale geldi.”

(K3) “Öğrencilerin dijital yeterliliklerini geliştirmeleri açısından teknolojinin eğitimdeki rolünün artması önemli. Ancak öğretmenlerin bu yeni araçları etkili bir şekilde kullanabilmesi için daha fazla eğitime ihtiyaçları var.”

(K4) “Teknolojinin eğitimdeki artan rolü, öğrencilerin öğrenme deneyimlerini daha etkileşimli ve ilgi çekici hale getiriyor. Aynı zamanda öğretmenler için daha fazla kaynak ve materyal sunuyor.”

(K5) “Öğrenciler, teknoloji aracılığıyla daha fazla kaynağa ve öğrenme materyaline erişebiliyorlar. Bu, öğrenme süreçlerini destekliyor ve dijital yeterliliklerini artırıyor.”

(K6) “Teknolojinin eğitimdeki artan rolü, öğrenci etkileşimini daha çeşitli ve esnek hale getiriyor. Ancak bu değişiklikleri yönetmek ve öğretmenlerin profesyonel gelişimini desteklemek önemlidir.”

(K7) “Öğretmenler, teknolojinin eğitimdeki rolünün artması sayesinde öğrencilere daha fazla kişiselleştirilmiş öğrenme deneyimleri sunabiliyorlar. Aynı zamanda kendi dijital becerilerini de geliştirme fırsatına sahipler.”

(K8) “Teknolojinin eğitimdeki artan rolü, öğrencilerin öğrenme süreçlerini daha bağımsız bir şekilde yönetmelerine yardımcı oluyor. Öğretmenler için ise sürekli eğitim ve destek önemlidir.”

(K9) “Dijital yeterliliklerin geliştirilmesi açısından teknolojinin eğitimdeki rolünün artması olumlu bir gelişmedir. Öğrenciler, dijital dünyada daha bilinçli ve yetkin hale geliyorlar.”

(K10) “Teknolojinin eğitimdeki rolü, öğrencilerin öğrenme deneyimlerini daha ilgi çekici ve etkileşimli hale getiriyor. Bu, öğrencilerin daha motive olmalarına yardımcı oluyor.”

(K11) “Öğretmenlerin dijital yeterliliklerini geliştirmesi, teknolojinin eğitimdeki rolünün artmasıyla daha önemli hale geliyor. Bu, öğrencilere daha iyi rehberlik sağlama fırsatı sunuyor.”

(K12) “Teknolojinin eğitimdeki artan rolü, öğrencilerin öğrenme süreçlerini daha etkili bir şekilde yönetmelerine olanak tanıyor. Ancak bu değişikliklerin başarılı bir şekilde uygulanması için öğretmenlerin desteği gerekiyor.”

(K13) “Dijital yeterliliklerin geliştirilmesi, teknolojinin eğitimdeki artan rolüyle birlikte öğrenciler için önemli bir kazanç. Ayrıca öğretmenler, bu teknolojileri daha etkili bir şekilde sınıf içinde kullanmayı öğrenmelidir.”

(K14) “Öğretmenler, teknolojinin eğitimdeki rolünün artmasıyla daha fazla öğretim kaynağına ve aracına erişebiliyorlar. Bu, öğrenci etkileşimini daha ilgi çekici hale getirebilir.”

Okul yöneticilerinin değerlendirmeleri, teknolojinin eğitimdeki artan rolünün eğitim süreçleri üzerindeki etkilerini ve bu değişikliklerin öğrencilere ve öğretmenlere katkılarını yansıtmaktadır. Bu görüşler, aşağıdaki şekilde özetlenebilir: Öncelikle, yöneticiler teknolojinin eğitimdeki rolünün öğrenme yöntemlerini önemli ölçüde etkilediğini belirtmektedirler. Teknolojinin entegrasyonu, öğrencilere daha etkileşimli, kişiselleştirilmiş ve çeşitlendirilmiş öğrenme deneyimleri sunmaktadır. Öğrenciler, dijital araçlar sayesinde daha fazla kaynağa ve öğrenme materyaline erişebilmekte, işbirliği ve etkileşim fırsatları artmaktadır. Aynı zamanda, bu teknoloji tabanlı değişikliklerin öğrencilerin dijital yeterliliklerini geliştirmelerine katkı sağladığı vurgulanmaktadır. Öğrenciler, bu süreçte dijital dünyada daha bilinçli ve yetkin hale gelmektedirler. Bu da onların gelecekteki iş dünyasına daha hazır olmalarına yardımcı olabilir.

Diğer bir önemli nokta ise öğretmenlerin profesyonel gelişimine olan katkıdır. Yöneticiler, teknolojinin eğitimdeki artan rolü ile öğretmenlerin yeni beceriler öğrenme ve bu teknolojileri etkili bir şekilde sınıf içinde kullanma yetkinliklerini geliştirme fırsatlarına sahip olduklarını ifade etmektedirler. Bu, öğretmenlerin daha iyi rehberlik sağlama ve öğrencilere daha iyi destek olma kapasitelerini artırabilir. Ancak, bu teknoloji tabanlı değişikliklerin yönetimi ve uygulanması konusunda bazı zorlukların da olduğuna dikkat çekilmektedir. Özellikle öğretmenlerin bu yeni araçları etkili bir şekilde kullanabilmesi için eğitim ve destek gerekliliği önemli bir konudur. Sonuç olarak, okul yöneticilerinin görüşleri, teknolojinin eğitimdeki artan rolünün öğrenme süreçlerini zenginleştirdiğini, dijital yeterlilikleri geliştirdiğini ve öğretmenlerin profesyonel gelişimine katkı sağladığını yansıtmaktadır. Ancak bu değişikliklerin başarıyla yönetilmesi ve uygulanması için eğitim ve destek önemli bir faktördür.

SONUÇ

Okul yöneticilerinin eğitimdeki paradigmalardaki değişikliklere yönelik görüşleri oldukça çeşitlidir ve bu görüşler arasında farklı bakış açıları bulunmaktadır. Bir grup yönetici, bu değişikliklerin olumlu sonuçlar doğurduğunu ve öğrenci başarısını olumlu bir şekilde etkilediğini vurgulamaktadır. Bu yöneticiler, yeni eğitim paradigmasının öğrencilerin ilgisini daha fazla çektiğini ve öğrenme deneyimlerini kişiselleştirilmiş hale getirdiğini görmektedirler. Ayrıca, teknolojinin daha fazla kullanılmasının öğrenci motivasyonunu artırdığını belirtmektedirler. Diğer bir grup yönetici ise daha temkinli bir yaklaşım sergilemektedir. Bu yöneticiler, özellikle öğretmenlerin ve öğrencilerin bu değişikliklere uyum sağlama sürecinin zor olabileceğine dikkat çekmektedirler. Aynı zamanda, değişikliklerin farklı öğrenci grupları arasında farklı sonuçlar doğurabileceğini ifade etmektedirler. Bu yöneticiler, bu yeni yaklaşımların uzun vadeli etkilerini daha iyi anlamının önemli olduğuna inanmaktadırlar. Sonuç olarak, okul yöneticilerinin görüşleri eğitimdeki paradigmalardaki değişiklikler konusunda karmaşık bir tabloyu yansıtmaktadır. Bu farklı görüşler, eğitimdeki dönüşümün hem olumlu potansiyelini hem de karşılaşılabileceği zorlukları yansıtmaktadır. Bu nedenle, eğitim politikalarının ve uygulamalarının şekillendirilmesi ve uygulanması süreçlerinde okul yöneticilerinin deneyimlerini ve görüşlerini dikkate almanın önemli olduğu vurgulanmaktadır.

Okul yöneticilerinin eğitim paradigmasındaki değişikliklere yönelik görüşleri arasında çeşitlilik bulunmaktadır. Bir grup yönetici, modern ve çağdaş eğitim paradigmasına geçişin olumlu sonuçlar doğurduğunu vurgulayarak bu değişiklikleri olumlu bir şekilde değerlendirmektedir. Bu yöneticiler, bu yeni paradigmanın öğrencilere daha fazla özgürlük ve sorumluluk tanıdığını, öğrenme deneyimlerini kişiselleştirdiğini ve öğrenci başarısını artırma potansiyeli taşıdığını ifade etmektedirler. Diğer bir grup yönetici ise daha temkinli bir tutum sergilemektedir. Bu yöneticiler, özellikle öğretmenlerin ve öğrencilerin bu yeni paradigmayla başa çıkma sürecinin zorluğuna dikkat çekmekte ve bazı öğrencilerin bu değişikliklere uyum sağlamakta güçlük yaşayabileceğini belirtmektedirler. Bu bakış açısına göre, modern eğitim paradigmasına geçiş, yönetim ve öğretmenlerin eğitimi konusunda özenli bir hazırlık ve destek gerektiren bir süreçtir. Genel olarak, okul yöneticilerinin görüşleri, eğitimdeki paradigmalarda meydana gelen değişikliğin karmaşıklığını ve çeşitliliğini yansıtmaktadır. Bu değişiklikler, öğrencilere daha fazla özgürlük ve katılım fırsatları sunarken, öğretmenler için yeni beceri gereksinimleri ve adaptasyon süreçleri doğurmaktadır. Bu nedenle, eğitim politikaları ve uygulamaları geliştirilirken, okul yöneticilerinin deneyimleri ve görüşleri önemli bir rehberlik kaynağı olmalıdır.

Okul yöneticilerinin görüşlerine göre, teknolojinin eğitimdeki rolünün artması bir dizi önemli etki yaratmaktadır. Öncelikle, bu değişiklikler öğrenme yöntemlerini temelde dönüştürmektedir. Teknolojinin entegrasyonu, öğrencilere daha etkileşimli, kişiselleştirilmiş ve çeşitlendirilmiş öğrenme deneyimleri sunma potansiyeline sahiptir. Bu,

öğrencilerin daha fazla kaynağa ve öğrenme materyaline erişebilmelerini, işbirliği ve etkileşim fırsatlarını artırmalarını sağlar. Ayrıca, bu teknoloji tabanlı değişikliklerin öğrencilerin dijital yeterliliklerini geliştirmelerine katkı sağladığına vurgu yapılıyor. Öğrenciler, dijital araçları kullanarak dijital dünyada daha bilinçli ve yetkin hale gelme fırsatına sahiptirler. Bu, gelecekteki iş dünyasına daha hazır olmalarına yardımcı olabilir. Öğretmenlerin profesyonel gelişimine gelince, yöneticiler, teknolojinin eğitimdeki artan rolü ile öğretmenlere yeni beceriler öğrenme ve bu teknolojileri etkili bir şekilde sınıf içinde kullanma yetkinliklerini geliştirme fırsatları sunduğunu belirtmektedirler. Bu, öğretmenlerin öğrencilere daha iyi rehberlik yapabilme ve onlara daha iyi destek olabileme kapasitelerini artırabilir. Ancak, bu değişikliklerin yönetimi ve uygulanması konusunda bazı zorluklar olduğu vurgulanmaktadır. Özellikle, öğretmenlerin bu yeni teknolojileri etkili bir şekilde kullanabilmeleri için eğitim ve destek gerekliliği önemli bir konudur. Bu nedenle, teknolojinin eğitimdeki rolünün artması, hem potansiyel avantajları hem de bu zorlukları içermektedir. Sonuç olarak, okul yöneticilerinin görüşlerine göre, teknolojinin eğitimdeki artan rolü öğrenme deneyimlerini zenginleştirmekte, dijital yeterlilikleri geliştirmekte ve öğretmenlerin profesyonel gelişimine katkı sağlamaktadır. Ancak bu değişikliklerin başarıyla yönetilmesi ve uygulanması için eğitim ve destek önemli bir faktördür. Bu nedenle, eğitim kurumları teknoloji entegrasyonunu planlarken bu unsurları göz önünde bulundurmalıdır.

Okul yöneticilerinin eğitimdeki paradigmalardaki değişikliklere yönelik görüşlerinin çeşitliliği göz önüne alındığında, aşağıda önerilen bazı adımlar bu farklılıkları yönetmek ve daha etkili eğitim politikaları geliştirmek için önemlidir:

- ✓ Eğitimdeki değişiklikleri planlama ve uygulama süreçlerine, öğretmenler, öğrenciler, veliler ve diğer paydaşların daha fazla katılımını sağlamak önemlidir. Farklı bakış açılarını dikkate almak ve farklı deneyimlere sahip olanların sesini duymak, daha kapsayıcı ve etkili eğitim politikaları oluşturmaya yardımcı olabilir.
- ✓ Öğretmenlerin yeni eğitim paradigmasına uyum sağlama süreçlerini kolaylaştırmak için eğitim ve destek programları geliştirilmelidir. Teknolojinin etkili bir şekilde kullanılması ve öğrenci merkezli öğretim stratejilerinin benimsenmesi için öğretmenlere gereken becerilerin kazandırılması önemlidir.
- ✓ Eğitimdeki değişikliklerin etkilerini daha iyi anlamak için sürekli araştırma ve değerlendirme yapılmalıdır. Öğrenci başarısı, öğrenme deneyimleri ve öğretmenlerin profesyonel gelişimi gibi alanlarda veri toplama ve analizler önemlidir. Bu veriler, politika yapıcılarına daha bilinçli kararlar almak için temel sağlayacaktır.
- ✓ Eğitim sistemleri, öğrencilerin farklı öğrenme ihtiyaçlarına ve hızlarına daha iyi uyum sağlamak için daha esnek ve kişiselleştirilmiş yaklaşımlara odaklanmalıdır. Öğrencilerin ilgi alanlarına ve güçlü yönlerine dayalı öğrenme fırsatları sunarak motivasyonlarını artırabiliriz.
- ✓ Eğitim politikaları ve uygulamaları sürekli olarak gözden geçirilmeli ve iyileştirilmelidir. Değişen eğitim ihtiyaçlarına hızla cevap vermek için esneklik ve adaptasyon yetenekleri geliştirilmelidir.

Sonuç olarak, okul yöneticilerinin farklı görüşlerini yönetmek ve eğitimdeki değişiklikleri daha etkili bir şekilde uygulamak için paydaş katılımı, öğretmen eğitimi, araştırma, esneklik ve sürekli iyileştirme gibi önlemler önemlidir. Bu öneriler, eğitim sistemlerini daha sürdürülebilir ve öğrenci merkezli hale getirmeye yardımcı olabilir.

KAYNAKÇA

- Arık, R. S. & Türkmen, M. (2009). Eğitim bilimleri alanında yayınlanan bilimsel dergilerde yer alan makalelerin incelenmesi. Uluslararası Türkiye Eğitim Araştırmaları Kongresi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, 1-3 Mayıs, Antalya.
- Aydoğan, İ. & Yaylacı, A. F. (2012). Üniversite - siyaset ilişkisinde temel problem olarak paradigma sorunu. Düşünce Dünyasında Türkiz, 3(6), 85-101
- Aydoğan, İ. (2017a). Eğitim ve paradigma. (2.Baskı). Ankara: Hece Yayıncılık.
- Balcı, A. & Apaydın, Ç. (2009). Türkiye’de eğitim yönetimi araştırmalarının durumu: Kuram ve uygulamada eğitim yönetimi dergisi örneği. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, 15(59), 325-343.
- Balcı, A. (2016). Açıklamalı eğitim yönetimi terimler sözlüğü (3.Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Beycioğlu, K. & Dönmez, B. (2006). Eğitim yönetiminde kuramsal bilginin üretimine ve uygulanmasına ilişkin bir değerlendirme. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, 47, 317-342.
- Bursalıoğlu, Z. (2014). Eğitim yönetiminde teori ve uygulama (12.Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık
- Demirtaş, B. (2008). Atatürk döneminde eğitim alanında yaşanan gelişmeler. Gazi Akademik Bakış, 1(2), 155-176.
- Ekiz, D.(2003). Eğitimde Araştırma Yöntem ve Metotlarına Giriş. Ankara: Anı Yayıncılık.

- Fazlıoğulları, O. & Kurul, N. (2012). Türkiyedeki eğitim bilimleri doktora tezlerinin zellikleri. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 12(24), 43-75
- Karadağ, E. (2010). Eğitim bilimleri doktora tezlerinde kullanılan araştırma modelleri: Nitelik düzeyleri ve analitik hata tipleri. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi, 16(1), 49-71.
- Karataş, Z. (2015). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri. Manevi temelli sosyal hizmet araştırmaları dergisi, 1(1), 62-80.
- Korlaelçi, M. (2018). Pozitivizmin Türkiye'ye girişi. Ankara: Kadim Yayınları
- zdemir, M. (2011). Kamu yönetimi ve işletme yönetimi arakesitinde bir bilim: Eğitim yönetimi. Amme İdaresi Dergisi, 44(2), 29-42.
- şışman, M. & Turan, S. (2002). Dünyada eğitim ve yöneticilerinin yetiştirilmesine ilişkin başlıca yönelimler ve Türkiye için çıkarılabilecek bazı sonuçlar. Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 2(1), 13-26.
- Tozlu, N. (2015b). Değişen dünyada eğitime biçilen rol. TYB Akademi: Dil Edebiyat ve Sosyal Bilimler Dergisi, 5(13), 11-13.
- Turkmen, L. & Bonnstetter, R. J. (2007). Influences of some philosophical approaches in the historical development of Turkish science education. Science Education International, 18(2), 139-152.
- Yalçın, M. (2015) Batı kaynaklı bilginin Türk akademisindeki rolü: Eğitim yönetimi alanının değerlendirilmesi. Doktora Tezi, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Yıldırım, A., & Simsek, H. (2013). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri, Ankara: Seçkin.
- Yılmaz, K. (2016). Türkiye'de eğitim yönetimi alanındaki batı etkisi üzerine bir değerlendirme. İçinde K. Yılmaz (Ed.), Eleştirel eğitim yönetimi yazıları (s. 65-114). Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.